

"NEBOJ SE! JÁ VÁM POŠLU SVOU MATKU."

Pohovor uskutečnený v Linzi, 7.10.1990.

Páter Emiliano Tardif je katolický kněz z Dominikánské Republiky, člen kongregace Misionářů nejsv. Srdce Páně. Před 17ti lety byl hospitalizován s těžkou tuberkulózou. V nemocnici měl pobyt rok. N hned na začátku toho léčení se s ním přišlo modlit několik mladých přátel - což byl jeho první kontakt s hnutím Charismatické Obnovy Církve, o němž předtím snad sotva slyšel. Pár dní nato lékaři konstatovali, že je zdravý. O svém uzdravení říká: "Pán Ježíš udělal za 2-4 dny to, co lékaři si slibovali od celoročního léčení. Věřím, že by to byli dokázali... Ale ON to udělal za pár dní!"

Brzy nato konstatoval, že se mu dostalo nejen osobního uzdravení, ale i daru uzdravování. Vysvětluje: "Já neuzdravuji nikoho; uzdravuje ON, Ježíš. Mým posláním je hlásat Evangelium a modlit se; ze Ježíš při tom uzdravuje, za to můžeme jen děkovat..." Na časté dotazy, zda ta uzdravení také trvají, odpovídá: "JÁ vím jen jedno: to moje trvá už 17 let. ...Když Ježíš uzdravuje, tak to není jen na chvílku." -L-
(citováno zpaměti, podle slyšeného a čteného slova.)

X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-X-

Otče, během Vašeho pobytu v Římě v r.1981 jste během modlitby sdělil jednomu františkánovi z Hercegoviny, jako Bohem dané proroctví, tato slova: "Neboj se, já vám posílám svou Matku". Můžete to našim čtenářům vysvětlit?

Bylo to 6.května 1981. Byli jsme shromážděni v Římě v Domus Pacis ke IV. mezinárodnímu kongresu pro Charismatickou obnovu. Jeden večer jsme šli do sakristie, do kaple Domus Pacis, se skupinou přátel z Jugoslávie a z Itálie, kteří ode mne očekávali, že jim něco povím o službě uzdravování. A nakonec nám P.Tomislav Vlašić jako delegát Charismatické obnovy v Jugoslávii se skupinou chorvatů řekl, že církev v Jugoslávii je nemocná. Že nelze pracovat, že nemají žádnou svobodu vůči komunistickému režimu. Řekl nám: "Chci si tu sednout na židli a vy se nače mnou modlete za uzdravení církve v Jugoslávii!" P.Tomislav si tedy sedl a my jsme se začali modlit. Byli jsme malá skupinka. Začali jsme se modlit: vložili jsme na něj ruce a modlili jsme se za církev v Jugoslávii. A potom jsme se modlili v jazycích a zpívali v jazycích; a tu jsem přijal ve svém srdci velmi silné proroctví. A opakoval jsem je zcela jednoduše, aniž bych vážil jeho důsledky. Proroctví, které jsem obdržel, znělo: "Neboj se! Já vám pošlu svou Matku." Nevěděl jsem, oč se jedná; myslel jsem na nějakou Mariinu duchovní přítomnost. To bylo 6.5.1981.

Ahle, 24. června 1981 se ve farnosti Medžugorje zjevila Královna míru! Tedy - pro mne to tehdy bylo velice silné pohnutí: pomyslet, že Pán dal mně to - prorocství. Nemám k tomu žádné vysvětlení. Pán mluví skrze proroky, ale jak ON chce. Já na tom nemám žádnou zásluhu; jsem však velmi šťasten, že jsem to prorocství obdržel. A vidíme, že výsledky zjevení Panny Marie v Jugoslávii jsou pozoruhodné. Pán řekl: "Neboj se! Já vám pošlu svou Matku." A po čtyřech prvních letech zjevení v Medžugorje řekl arcibiskup Franič ze Splitu, že Matka Boží v Jugoslávii způsobila za čtyři roky víc než všechna pastorační práce během čtyřiceti let. Plody tu tedy jsou!

Lidé nemohou pochopit, že dnes se Matka Boží někomu zjevuje. Jak byste Vy to lidem vysvětlil, aby mohli věřit, že Matka Boží k nám přichází?

Často říkám lidem, že strom musíme posuzovat podle jeho plodů. A plody z Medžugorje jsou tak početné – lidé, kteří se obrátili, kteří začali žít křesťansky po návštěvě Medžugorje. Tedy, to nemůže pocházet z iluze. To také nemůže pocházet od Zlého. Existuje vysvětlení, které musíme

hledat. A svatá Panna, Matka Boží - jak řekl Pavel VI. v dokumentech o evangelizaci - je hvězda naší evangelizace. Ona pokračuje evangelizovat po celém světě skrze svá zjevení, která jsou tak početná... V každém zjevení evangelizuje Boží lid. A já věřím, že v Medžugorje se Matka Boží snaží, jednoduše nám uvést v paměť Evangelium. Přišla, aby nám Evangelium ještě jednou přečetla, aby nás evangelizovala. Lidé musí přijmout skutečnost, že Matka Boží je v nebi se svým oslaveným tělem a se svým oslaveným tělem se může zjevovat. To je článek víry katolické církve, dogma Mariina Nanebevzetí: Matka Boží v nebi se svým tělem. Zjevuje se tedy se svým oslaveným tělem a to je něco, co se nedá vysvětlit. To můžeme jediné ve víře přijmout.

└ Vy jste byl, myslím, dvakrát nebo třikrát v Medžugorje. Věříte v pravost těchto zjevení, a když ano, tak proč?

Věřím, že duchovní život, který je prožíván v Medžugorje se všemi těmi poutníky, kteří si ho osvojí, je výrazným znamením toho, že tu je "Boží prst". Nemohlo by to trvat tak dlouho, kdyby to bylo něco z lidské fantazie, byli by už unaveni. Být to výmysl mladých, netrvalo by to. Všichni by se byli unavili. Skrze Boží milost to jde dál, s tímto zápalen, už devět let. Pro mne je trvání velmi důležitý faktor, ne-li důkaz, že to není záležitost obrazivosti. A plody obrácení a početná uzdravení, která byla přijata během těchto zjevení, jsou další znamení Božího působení skrze svatou Pannu v Medžugorje.

└ Plody Medžugorje - zpovědi, obrácení... - jsou jistě velikými znameními. Jak my, kteří pro Medžugorje pracujeme, můžeme nejlíp toto hnout integrovat do církve?

Nesmí to být něco, co běží paralelně. Lidé si musí být více a více vědomi toho, že medžugorské poselství je jednoduše poselství Evangelia. Není tu nic nového. A obnova ze svátosti znovu-usmíření, z modlitby a z Eucharistie je opravdu něco, co je v srdci církve. Lidé si tedy musí stále jasněji uvědomovat, že to je projev Boží milosti v církvi dnes, tento fenomén zjevení Matky Boží v Medžugorje. Je to skutečně Boží milost! A ta musí být prožívána ne mimo církev, ale v církvi. Ostatně, biskupská konference Jugoslávie vyžaduje od kněží, aby /v Medž./ vykonávali pastorační službu; nejsou /tam/ tedy mimo oficiální církev, jsou skutečně podřízeni oficiální církvi, biskupské konferenci.

└ Jaký byl Váš osobní kontakt s vidoucími?

Když jsem měl to štěstí mluvit s těmito mladými lidmi, byl jsem vždycky velmi potěšen jejich velikou jednoduchostí a také jejich pravdivostí. Podávalo se jim zůstat pokornými přes velkou výsadu zjevení, kterou obdrželi. Měl jsem příležitost, mluvit někdy především i s Vickou. Myslím, že prokazuje velikou ochotu pomáhat, což je charisma /dar/: charisma sloužit s radostí. Pro mne to jsou velmi pozitivní přízvuky a mohu říct, že tito mladí lidé jsou dobře vyrovnaní.

└ Otče Tardife, Vy cestujete po celém světě a máte charisma uzdravování. Jak vidíte Vaše vlastní charisma a co si myslíte o povolání Medžugorje?

Matka Boží nás zve k modlitbě za obrácení, za usmíření a za mír. Zve nás také k modlitbě za nemocné. Myslím, že Matka Boží prokazuje mnoho soucitu s nemocnými. A když jsou v Medžugorje nemocní, kteří zakusí uzdravení, je to díky soucitu Panny Marie, která se za ně přimlouvá, která jim to uzdravení vyprosila. Matka Boží nás tedy zve, mít soucit s těmi, kdo trpí. Myslím, že vše, co se odehrává v Medžugorje, je v srdci církve. Tato služba uzdravování neprobíhá bokem církevní pastorace, nýbrž je normální službou. Když nás Ježíš posílá šířit Evangelium, říká nám také: "Uzdravujte nemocné!" A Matka Boží se zastává nemocných v Medžugorje. Ne ona uzdravuje nemocné, samozřejmě, to je Ježíš. Ona se zastává nemocných a zve nás, abychom činili totéž. Její svědectví, její příklad jsou pro nás výzvou k soucitu vůči nemocným.

Dnes jste říkal, že je velmi důležité, dávat svědectví. Považujete za dobré, když lidé, kteří přijímají Medžugorje, také svědčí o Mariině přítomnosti?

To je velmi důležité! Svědectví lidí, kteří byli v Međžugorje, kteří obdrželi milost obrácení nebo uzdravení nebo osvobození, dělá velmi mnoho dobrého. Je tedy třeba lidi zvát, aby svědčili. Ježíš říká ve Skutcích: "Budete mými svědky..." To je poslání všech křesťanů: být svědky Boží slávy! A musíme též svědčit o tom, co dostáváme na přímluvu Matky Boží; to je úplně podle Evangelia. Je třeba zvát lidi, aby svědčili o tom, co obdrželi. To je jeden ze způsobů, jak rozmnožovat víru našich bratří.

I Děkujeme Vám!

/podle: Medjugorje-Gebetsaktion, Viden, č.19, 4/90./

X-X

26.9.1990 navštívil P.Tardif i Frankfurt nad Mohanem. V přeplněné katedrále nás prý bylo asi 2.000, dalších 1.000 venku. Podle několika svědectví vládly i tam po celou dobu "ovzduší modlitby" a skutečná usebranost. Na bohoslužby, které trvaly od 18 do 22h, jsme se připravili hodinovou modlitbou za vedení P.Baumerta TJ, přiníž bylo věnováno 20 min. eucharistické adoraci.

P.Tardif měl nejdříve promluvu /mluvil francouzsky, s okamžitým překladem/ o Charismatické obnově a o "Službě uzdravování". Při koncelebrované mši sv. ještě kázal. Jednu chvíli mluvil i o "Nové evangelizaci". Řekl, že "můj kněž" si přilíš lámeme hlavu: jak lidi oslovit a vzbudit zájem, jaké iniciativy a programy rozvinout, jaké prostředky použít... Ale Duch svatý ví, co a jak! Od nás očekává především to, abychom se Mu opravdu otvírali, tak, aby skrze nás mohl působit...

Po sv. Přijímání začal děkovat a prosit za uzdravení, která Pán Ježíš "zde už způsobil a ještě chce způsobit"... Potom začal říkat, kolik osob mezi účastníky je Panem Ježíšem osvobozeno od té a té choroby. Někdy citoval i příznaky toho kterého uzdravení, nebo zas, že si toho všimnou v příštích dnech či týdnech – podle chorob. Jednu chvíli se obrátil i na "všechny přítomné nastávající maminky" a řekl jim, že Pán Ježíš mu pro ně dal zvláštní požehnání.

Speciálně oslovil dva případy. - "Je tu někde manželský pár, který ztratil už 2x očekávané dítě. Přesto, i když plní obav, čekají třetí: Neboj se, Pán Ježíš Tě osvobodil od Tvé slabosti; přiveďeš na svět zdravé dítě!" - "Jsou tu manželé, kteří jsou spolu už 13 let a dosud nemohli mít děti; Pán Ježíš vás uzdravil, do roka budete mít zdravé dítě!" ...

Přítomné, kteří upozorovali, že "se s nimi něco událo", zval ke svědectví z vděčnosti Bohu hned v rámci bohoslužeb. Mnozí přišli až k oltáři a po pohovoru s některým z kněží byli někteří z nich připuštěni k mikrofonu, takže jsme mohli slyšet jejich svědectví. Mnohdy to bylo až otřesné, např. když jedna paní vyznala, jak před /nevím kolika/ lety se pokusila o sebevraždu skokem z třetího patra. Nezabila se, ale zůstala celá polámaná. Až teď, poprvé od té doby, mohla jít bez berli /pomocnice je za ní nesla/. Jiná zde opustila vozíček, na nějž ji už léta poutala skeroza multiplex. V tomto případě P.Tardif prosil o svědectví někoho, kdo ji zná. Přišel pán a sdělil, že je v./jmenoval město či diecézi/ předsedkyní sdružení těchto nemocných. Snad nejvic "práce" mu dali uzdravení z hluchoty: mělo jich tam být také několik, ale nikdo se neprojevoval. Až později se přihlásil pán a řekl, že si vůbec nevšiml, že normálně slyší, dokud z neznámého impulsu si nesundal aparát. - Krásně, jako refrén mezi jednotlivými skupinami chorob se nesly domem jeho i naše projevy chvály a díků, a jeho výzvy "modleme se dál".

Nakonec vyzval všechny, kdo se cítí být uzdraveni, i k tomu, aby se nechali lékařsky sledovat /a pak aby o tom dodali zprávu/, a aby pokračovali brát léky: "Nepovažujte to za nedostatek víry! Léky jsou Boží dar, který je nutno vděčně přijímat"... A zdůraznil: "Zejména tam, kde byla srdeční choroba, by to byl pro organismus příliš velký šok, najednou přestat." A že postupně každý sám pozná, jak snižovat dávky.

Pro mne to vše bylo něco jako silná zkušenost, zážitek toho, co čtete v Evangelii: "Každý, kdo se Ho dotkl, byl uzdraven". A jinde: "Vycházela z Něho moc a uzdravovala všechny".
A po celé té době ve mně byla živá potřeba, setrvat v díkůvzdání.

"...NENÍ MÍRU BEZ POKOJE, NENÍ ŘÁDU VNĚJŠÍHO BEZ ŘÁDU VNITŘNÍHO.
A tento pokoj je Bohem dán těm, kteří Jemu vzdávají
"Slávu na výsostech" - ne slovy, ale svým životem."
(O. biskup Josef Koukl)

JEŽÍŠE, děkujeme Ti, žeś nám daroval svou Matku
a žeś nám ji posíláš, aby byla s námi,
aby nám pomáhala najít a vždy znovu nacházet cestu míru
a učila nás, spolu s Ní touto cestou jít.

MARIA, děkujeme Ti, žeś se nás u Boha zastáváš,
žeś máś tolik soucitu se vši naší bídou
a jsi s námi ve všem našem ohrožení...

Buď s námi i v tomto novém roce; potřebujeme Tvou přítomnost!
Dál nám "předčítej" Evangelium svého Syna
a veď naše kroky cestou obrácení a Pokojel
pomoz,

abychom mohli být "zcela naplnění tou pravou radostí,
která přichází z Pokoje, který svět nemůže dát" -
aby se v nás obnovovala každý nový den!